

Kázanie brata Franka

5. 10. 2014, 10:00, Krefeld

„Radujte sa v Pánovi vždycky, a zase len poviem: Radujte sa! Vaša prítelosť nech je známa všetkým ľuďom. Pán blízko. O nič sa nestarajte, ale vo všetkom modlitbou a prosbou s ďakováním nech sa oznamujú vaše žiadosti Bohu. A pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý rozum, bude strážiť vaše srdcia a vaše mysle v Kristu Ježišovi.“
[Filipänom 4:4]

„On sa stará o vás.“ [1. Petra 5:7]

Zostaňme stáť. Chceli by sme hneď na začiatku poprosiť bratov z rôznych krajín a jazykov, vždy jedného brata, aby prišiel dopredu. Všetci poďte hneď dopredu, aby ste Pánovi na tomto mieste vyslovili poďakovanie za to, že nás tak milostivo navštívil, a spoločne budeme ďakovať za všetkých bratov. Či z Poľska, Čiech, Slovenska, Maďarska, Rumunska, Švajčiarska, Rakúska, Belgicka, Holandska, úplne jedno odkiaľ. Bratia, poďte teraz dopredu, bez toho, aby sme vás jednotlivo volali, aby ste Pánovi ďakovali. Ako prvého prosíme brata Huszara, aby prišiel, a všetci ostatní sa potom pripoja. Začnime v modlitbe. Poďte bratia, ktorí by ste chceli Pánu ďakovať. Nechcel by si povedať pár slov?

Brat Kurt Huszar z Kittsee v Rakúsku:

„Milí súrodenci, verím, že sa vám všetkým vodí tak ako mne – sme vďační za milosť, že môžeme byť zhromaždení na tomto mieste, kde nie je kázané slovo človeka, ale je na sviatnik kladené Slovo nášho Pána Ježiša Krista. Keď sa náš brat pýtal, či sa s ním radujeme, tak môžem povedať len jedno, súrodenci: Ak by on neniesol zvesť, tak by tu pravdepodobne nikto z nás dnes nebol. Súrodenci, a ak sa jedná o zvesť, počuli sme o službe, počuli sme o zvesti, ale čo dal Pán nášmu bratovi na cestu je to správne srdce – srdce pastiera, ktoré sa stará o každú dušu, aby bola privedená k stádu. Súrodenci, chcel by som dnes nášmu bratovi zo srdca poďakovať. Ak za nič iné, tak za to, že nezvestoval sám seba, ale Božie Slovo – Ježiša Krista ako toho istého včera, dnes a naveky. Pretože sme nevstúpili do nasledovania človeka, ale boli sme zavedení do nasledovania Ježiša Krista a za to sme zo srdca vďační a za nášho brata a z toho sa smieme zo srdca radovať a ďakovať Pánu za to.

Nebeský Otče, ďakujem Ti za milosť, ktorej sme sa stali účastní, za milosť, že si sa nám postavil do cesty, že si to Ty, ktorý nás láskou vyviedol z tohoto sveta, Pane, že Ty sám si nás viedol do každej

pravdy a že nás táto pravda oslobodila. Milovaný Pane Ježišu, dnes Ti chceme zo srdca za všetko poďakovať a Tebe dať všetko do rúk. Nie nariekať a vzdychať, ale chváliť Ťa a ctiť a Tebe vzdávať česť, pretože, Pane, Ty si dielo započal a Ty ho s každým jednotlivcom dokonávaš.

Milovaný Pane Ježišu, Teba chcem chváliť, Teba chcem ctiť, Tebe chceme vzdávať česť tohoto dňa. Buď aj dnes dopoludnia s nami, Pane, a preukáž sa v našom strede ako Ten istý. Stvor atmosféru, v ktorej sa môžeš cítiť dobre, Pane, v ktorej môžeš konať a putovať ako ten „Ja som.“ Ó, Pane, ďakujem Ti za to. Chválim a ctím Ťa a Tebe vzdávam česť v Ježišovom svätom mene. Amen.“

[nasledovali modlitby ďalších bratov]

Povedzme to i dnes, pre mňa a dúfam, že pre nás všetkých, je to mimoriadny záver týždňa.

Viac ako 50 rokov – skutočne od roku 1958 sme počúvali a prekladali kázania brata Branhama. Brat Alfred Borg, povstaň. V dome jeho rodičov sme od decembra 1958 pravidelne počúvali a prekladali kázania brata Branhama. Boh skutočne ku všetkému daroval milosť.

Včera som zmienil niektoré veci, ktoré Boh v priebehu rokov povedal a učinil.

Stojíme pred otázkou, či máme a môžeme čítať všetky tie pozdravy z celého sveta. Prečítam jednoducho len mená.

Presadte sa, prosím, do situácie bratov, vo všetkých krajinách zeme, kde sa bratia pripojili a so zborom počúvali, či v Nairobi, Kinshase a všade inde – aj včera sa pripojili a počúvali...

[pozdravy]

Sme vďační za všetkých bratov v celom svete, ktorí Slovu hodiny uverili, prijali ho a dávajú ho ďalej.

Brat Borg čítal mocné Slovo: „*O nič sa nestarajte, ale vo všetkom modlitbou a prosbou s ďakovaním nech sa oznamujú vaše žiadosti Bohu.*“ To daruj Pán mne a skutočne nám všetkým, žeby sme si každé Slovo vzali k srdcu.

Pavol však povedal, že sa bojí o Cirkev [2. Korinťanom 11:3]. Ja nemám žiadne pozemské starosti. Nikdy som ich nemal a vy všetci viete, že keď som sa toho 11. 4. vrátil z pohrebu brata Branhama do izby, tak to nebol hlas, ktorý by sa dal počuť ušami, ale v mojom srdci znelo: „Teraz prišiel tvoj čas ísť od mesta k mestu a zvestovať Moje Slovo.“

Bolo to jednoducho vedenie všemohúceho Boha a už som to tu niekoľkokrát rozprával. Mal som veľmi dobrú prácu v NATO, pretože

som ovládal anglický jazyk a ako prvé som po návrate domov dal výpoveď, aby som začal dielo, ku ktorému ma Pán povolal. A v sľube som Pánu povedal aj to, že nikdy nezmienim peniaze a prosil som Ho o to, aby sa On staral o mňa a Svoje dielo. A až dodnes sme nezmienili desiatky ani peniaze, nevyberali sme obeť a až doteraz daroval Boh milosť nad prosby a porozumenie a za to by som sa chcel aj vám všetkým poďakovať. Boh sa skutočne o všetko postaral.

Včera večer som zmienil niektoré dôležité veci z môjho života a to obzvlášť v službe Pánovi – On dal z milosti priame pokyny pri mimoriadnych rozhodnutiach.

A aj o tomto sme hovorili: Keď brat Branham niektoré veci pozdvihol a bratia potom na týchto citátoch doslova rajtujú a pridávajú k nim vlastné výklady, (ako som tu už niekoľkokrát povedal), tak potom v Marseille vo februári 1980 (keď sme tam s bratom Barillierom zvestovali Slovo) nastal okamih, keď ma Pán nasledujúceho rána oslovil pramocným hlasom: „**Môj služobník, vstaň a čítaj 1. Timoteovi 4!**“

Čo mi iné ostávalo, ako vyskočiť, vziať Bibliu a čítať, až som prišiel po druhýkrát k veršu 2: „*Káž Slovo, pristupuj v pravý i nepravý čas...*“ Káž Slovo! To bol predsa pokyn, ktorý dal Pán sám!

Preto sme jednoducho vďační, keď smieme hľadiť späť a vidieť, že Pán v mimoriadnych situáciách stále znova hovoril a z milosti dával nové pokyny.

Viete, že som cestoval aj do Washingtonu a túto fotografiu s ohnivým stĺpom som držal vo svojich rukách. Nie som len očitý svedok toho, čo Boh učinil v službe brata Branhama, keď som bol pri tom. Už vtedy mi na srdci ležalo vidieť to, aby som mal istotu – že skutočne môžem nielen tvrdiť, že prorok povedal, že tá fotografia visí v Umeleckej galérii vo Washingtone, ale že som sa tam po ceste z USA zastavil a hľadal som, až kým som tú budovu o štvrt na 12 dopoludnia našiel, vošiel som dnu a jeden muž mi tú fotografiu s ohnivým stĺpom priniesol.

Som jednoducho vďačný, že som niekde nepriskočil so sfalšovaním a nepovedal: „Tu som!“, ale že som bol 10 rokov zverený so službou brata Branhama a od roku 1958 som kázania pravidelne počúval, a keď sa potom čas naplnil, i dával ďalej.

Musíme byť jednoducho vďační, že nás Boh postavil do tohoto času, že smieme prežiť záver Božích spásnych dejín.

Keď potom myslíme na rôzne biblické miesta, obzvlášť na to, čo Pavol povedal v liste Galatským, že Slovo, ktoré zvestoval, neprijali ako slovo človeka, ale ako Božie Slovo [1. Tesaloničanom 2:13, Galatským 4:14]. A to je jednoducho veľmi dôležité – že nenesieme výklad, ale originálne Božie Slovo – nič nepridávame, nič z toho neberieme preč, ale všetko nechávame tak, ako to stojí napísané.

A obzvlášť aj v ten deň v Marseille – priame vedenie k Zjaveniu 1:1–3: „*Blahoslavený, kto číta a tí, ktorí čujú Slová tohoto proroctva...*“

Za to, čo nie je napísané, prevzal zodpovednosť Boh. My sme zodpovední za to, čo stojí napísané, pretože všetko, čo nám chcel Boh povedať, stojí napísané a my musíme jednoducho pochopiť, že je to uzavreté svedectvo. Posledná vôľa je testament – a k testamentu nesmie byť nič pridávané. Viac ako 100-krát zmienil brat Branham Zjavenie 22, posledné dva verše, že kto pridá niečo k slovám, ten stratí účasť na strome života, a aj ak jeho meno stálo v knihe života, bude vymazané. V novom obežníku som 3 citáty uviedol. Nikto nemá právo činiť, čo chce, rešpektujte predsa Božie Slovo! Nech konečne aj všetci slúžiaci bratia rešpektujú Božie Slovo a vzdávajú česť jedine Pánovi, ktorý sa postaral o to, že Jeho Slovo smelo byť kázané v origináli.

V 2. liste Petra 3:9 máme premocné Slovo Božieho muža. Tu sa jedná o návrat Pána, a preto je tu zreteľne napísané: „*Neodkladá Pán váhajúc so zasľúbením, ako ho niektorí majú za takého, ktorý váha a odkladá; ale zhovieva vzhľadom na nás, pretože nechce, aby niektorí zahynuli, ale aby všetci prišli ku pokániu.*“

Všetci, ktorí sú od založenia sveta predurčení k tomu vidieť slávu, musia byť pred príchodom Ježiša Krista **vyvolaní** a Boží Duch ich musí a bude ich viesť **ku pokániu**, prejdú cez **tesnú bránu** a vykróčia na **úzku cestu**.

2. Petra 3:14: „*Preto, milovaní, keď to očakávate, snažte sa, aby ste mu boli nájdení nepoškvrnení a bezvadní v pokoji.*“

Kto vo svojom srdci teraz povie: „**Milovaný Pane, daruj mi to!**“?

Bratia a sestry, budme pri zvestovaní Slova pri veci! Nielen jednoducho počúvať, ale byť pri veci. Keď nám tu muž Boží adresoval Slovo: „*Preto, milovaní...*“ Pánom vyvolení, Pánom milovaní!

„*...keď to očakávate, snažte sa, aby ste mu boli nájdení nepoškvrnení a bezvadní v pokoji.*“ U Boha je všetko možné bez vlastnej námahy.

Hovorím ešte raz: **Buďte pri zvestovaní pri veci! Prijímajte každé Slovo a povedzte: „Pane, patrím k tomu. Patrím k vyvoleným.**

Patrím k tým Tebou milovaným, dovoľ mi dosiahnuť tento stav, aby som bol nájdený nepoškvrnený a bezvadný v pokoji, keď sa vrátiš.“

V liste Jakoba 5:7 stojí pramocné Slovo: „*A tedy pozhovajte, bratia, až do príchodu Pánovho.*“

Trpezlivo vytrvať až do príchodu Pánovho! Povedzte mi, nie je toto Slovo adresované priamo nám, ktorí teraz čakáme na návrat Ježiša Krista? Potom by sme mali myslieť na niečo, čo tu stojí napísané: „*Hľa, roľník očakáva vzácny plod zeme a čaká naň trpezlivo, až dostane včasný a pozdný dážd.*“

Predtým však musí byť siata sejba! Ak padne dážd na piesočnú pôdu, čo je to platné? Musí to byť prípravená pôda srdca, tak ako povedal prorok: „*Zorte si úhor a nesejte do trnia!*“ [Jeremiáš 4:3] Nie! Pôda srdca musí byť dopredu pripravená, tak aby Božie semeno padlo do pripraveného srdca a potom mohlo priniesť 30, 60 a 100-násobné ovocie.

Ďalej vo verši 8 stojí napísané: „*Pozhovajte aj vy, upevnite svoje srdcia, lebo sa priblížil príchod Pánov.*“ Ty a ja, ktorí sme tu dnes zhromaždení, a všetci tí, ktorí počujú: „*Pozhovajte aj vy, upevnite svoje srdcia, lebo sa priblížil príchod Pánov.*“ Kedy v uplynulých dobách mohlo byť toto Slovo s mocou zvestované?! O príchode Pánovom hovorili, ale my sme o príchode Pána hovoriť úplne mimoriadnym spôsobom. Pretože bolo povedané: „**Zvesť, ktorá ti bude zverená, predíde druhému príchodu Krista.**“ To predsa nebolo povedané v čase Luthera, Wesleyho alebo v nejakom inom čase – bolo to povedané v našom čase! Keď myslíme na to, čo je oznámené v ev. Lukáša 1:16-17 – Ján Krstiteľ mal len jedno želanie: Priviesť Pánovi pripravený ľud. O čo sa jedná dnes? O vyvolanie von, o prípravu, aby bol Pánovi privedený dobre pripravený ľud. Pretože tak to stojí predsa napísané: „*...tie, ktoré boli hotové, vošli s Ním na svadbu, a zavreli sa dvere.*“

Bratia a sestry, my nemáme len Božiu zvesť pre tento čas, máme zodpovednosť kázať Slovo tak, aby aj ten posledný bol v najhlbšom vnútri srdca uchopený a aby sa to stalo tak ako v deň Letníc! To môžeme čítať v Skutkoch 2:37: „*A keď to počuli, šlo im to ako bodnutie skrze srdce...*“! [podľa nem. prekladu]

Preniklo Slovo tak do tvojho srdca? Alebo si ho len počul ušami? Alebo ti šlo do srdca? Prečo stojí napísané: „*Slovo Božie je živé*

a účinné a ostrejšie nad každý meč dvojsečný, a prenikajúce až do rozdelenia duše a ducha, kĺbov a špikov a spôsobilé posúdiť myšlienky a mysle srdca.“ [Židom 4:12]

Bratia a sestry, Slovo Pánovo vykoná, k čomu bolo poslané, ale musí nám preniknúť do srdca, musí nás zasiahnúť, musí v nás jednoducho vyvolať reakciu.

Môžeme prejsť k listu Filipänom 1 a vidieť, ako sa Boží muž skutočne snažil o to, aby praví veriaci nielen počuli Slovo, ale prežili svoju prípravu.

Filipänom 1:9: „*A za to sa modlím, žeby vaša láska ešte viac a viac hojnela pravou známosťou a každým vnímaním, aby ste boli schopní posúdiť, čo je dobré a čo nie, aby ste boli čistí a prostí úrazu na deň Kristov...“*

To sú predsa pramocné Slová! Ó, akí smieme byť vďační, že Boh mohol apoštolov použiť na to, aby už vtedy, pred 2 000 rokmi, písali to, čo musíme my dnes zvestovať.

Bratia a sestry, ja musím Božiu vec brať vážne a v celkovej zodpovednosti zvestovať celú spásnu radu a jednoducho povedať nielen: „*Zmierte sa s Bohom!*“ [2. Korintňanom 5:20], ale aj: „*Nechajte sa napraviť! Nech je všetko znova obnovené!*“ Aj Božia láska k Pánu a k sebe navzájom. Náš Pán predsa povedal: „*Po tom poznajú všetci, že ste Moji učeníci, keď budete mať lásku medzi sebou.*“ [Ján 13:35]

Nehovorím to, aby som súdil, ale so zlomeným srdcom: **Ak veriaci na jednom mieste nechcú mať navzájom obecenstvo, nespievajú spoločne piesne, neslávia spoločne Večeru Pánovu, vyhýbajú sa jeden druhému a potom majú byť všetci na svadobnej hostine s Abrahámom, Izákom, Jákobom? To jednoducho nejde!**

To jednoducho nejde!

Prišiel časový okamih, v ktorom Boh hovorí k nášmu srdcu. Prišiel časový okamih nápravy! A, bratia a sestry, neočakávajme nápravu od iných a u iných! Nech si každý kladie otázku: „*V čom chce Boh so mnou hovoriť? Čo môžem ja činiť, čo by bolo a je vo vôli Božej?*“ „*...aby ste boli schopní posúdiť, čo je dobré a čo nie...*“ [Filipänom 1:10]

A ak Boha o to prosíme a povieme: „*Pane chcel by som pred Tebou obstáť. Skúšam sa pred Tvojou tvárou.*“ Ako stojí napísané: „*Každý však skúšaj sám seba.*“ To, čo je nám Božím Duchom ukázané, skutočne zložíme, skutočne dokonale a plne zložíme starého človeka a oblečieme

nového, ktorý je stvorený podľa Božieho obrazu v pravdivej spravodlivosti a svätosti [Efežanom 4:24], aby sme boli skutočne privedení do súladu s Bohom a Božím Slovom. To je konečný cieľ zvestovania Božej zvesti v tomto čase.

A aj toto musí byť raz zdôraznené: Nie zvestovateľ, ale zvesť, Slovo, vykonáva to, k čomu bolo poslané [Izaiáš 55:11]. Ako sme spievali v prvej piesni – o krvi Baránka. Bratia a sestry, v Starom zákone nesmel nikto krv jesť – vtedy sa jednalo o krv zvierat, ako by tá niekomu pomohla? V Novom zákone však Pán hovorí: „*Amen, amen vám hovorím, že ak nebudete jesť tela Syna človeka a piť Jeho krvi, nemáte v sebe života.*“ [Ján 6:53] O čo sa tu jedná? **V krvi je život!** 3. Mojžišova 17:11: „*...lebo duša tela je v krvi...*“ Jedná sa o zárodok života, ktorý je v krvi.. Boli sme spasení skrze krv Baránka, v ktorej bol Boží život, aby mohol byť tento Boží život v nás zjavený!

Sme jednoducho vďační za všetky miesta Písma, ktoré nám Pán daroval. V celom Starom zákone sa Bohu jednalo o uzatvorenie zmluvy. Boh uzavrel zmluvu s Noachom, dal mu poverenie a povedal mu: „*Našiel si v mojich očiach milosť... postavím Svoju zmluvu s tebou...*“ [1. Mojžišova 6:8 a 18]

Potom dal na oblohu dúhu ako znamenie a potvrdenie, že Boh nielen niečo povedal, ale že za tým stojí. A vždy, keď videl toto znamenie zmluvy, rozpamätal sa na to, čo povedal: „*...nebude viacej vôd na potopu, aby skazila každé telo.*“ [1. Mojžišova 9:15] Prejdime potom k Novému zákonu, kde náš Pán predsa povedal: „*...toto je Moja tej Novej zmluvy krv, ktorá sa vylieva za mnohých na odpustenie hriechov.*“ [Matúš 26:28]

Povedzme to ešte raz: Nielen navonok zvestovanie, ale prijatie Božieho Slova, prijatie, že krv Božieho Baránka bola preliata za nás a že v moci dokonaného vykúpenia sme dostali večný život, ktorý bol v krvi. Preto sme znovuzrodení k živej nádeji, potvrdenej skrze vzkriesenie Ježiša Krista, nášho Pána. To sú pre nás Božie skutočnosti.

Potom Abrahámovi Boh povedal: „*A dám Svoju zmluvu, aby bola medzi mnou a medzi tebou...*“ [1. Mojžišova 17:2 a 7]

Abrahám mal 75 rokov, keď s ním Pán hovoril a vyvolal ho z Úru Chaldejských, ale po všetkom, čo mu Boh povedal, že: „*...budú v ňom požehnané všetky národy zeme...*“ [1. Mojžišova 18:18], prišlo zaslúbenie v 1. Mojžišovej 18: „*Istotne sa navrátim k tebe o rok...*“ [podľa nem. prekladu] a zaslúbenie, ktoré som ti dal, bude naplnené.

Boh bdie nad Svojím Slovom, Boh bdie nad nami, ktorí Jeho zaslúbenia vo viere prijímame a uchopíme.

Vždy sa jednalo o to hlavné zaslúbenie. Aj v dňoch nášho Pána, to môžeme čítať. Či to bol Ján Krstiteľ alebo ako to náš Pán zopakoval v Skutkoch apoštolov 1 [v. 5 a 8]. V Starom zákone Boh skutočne povedal: „...vylejem zo Svojho Ducha na každé telo...“ [Joel 2:28] A potom prichádza predchodca, ktorý povedal: „Ja vás krstím vodou na pokánie; ale Ten ktorý prichádza po mne... Ten vás bude krstiť Svätým Duchom a ohňom...“ [Matúš 3:11]

Tu je to veľké tajomstvo: Boh sa osobne v Ježiši Kristu v tele zjavil a do tohoto mäsitého tela prišla plnosť Ducha, aby mohol krstiť Duchom a ohňom. Všetko, čo Boh koná, sa deje skrze Ježiša Krista, nášho Pána. Každá záchrana, uzdravenie, oslobodenie, krst Duchom – všetko a ešte raz všetko – bez Pána sa nedeje vôbec nič! ON vypôsobuje všetko vo všetkých, ktorí mu uverili.

Teraz pred návratom Pána Boh jednoducho naplnil zaslúbenie: „Hľa, posielam vám proroka Eliáša...“ [Malachiáš 4:5] A prosím, majte porozumenie, musíme to po celom svete hovoriť v každom zhromaždení. Nebolo žiadne kázanie, v žiadnom meste po celej zemi, kde by som toto zaslúbenie Božieho Slova nepredkladal. Musím to činiť! Musím ľuďom ukázať zaslúbenie, aby mohli uveriť, že len tak niečo nehovoríme, ale že naše zvestovanie je založené na Božom Slove a v Božom Slove.

Keď Peter písal, že nám muži v Starom zákone zvestovali to, čo sa teraz deje, tak sme za to jednoducho vďační. V 1. Petrovej 1:10 čítame:

„...o ktorom spasení snažne pátrali a spytovali proroci, ktorí prorokovali o milosti, vzťahujúcej sa na vás...“

Skrze prorokov Boh povedal, čo sa malo stať, skrze apoštolov nám ukázal, čo sa stalo a ako sme vyvedení zo zaslúbení do naplnenia. Potom tu ďalej stojí, že sme našli pred Bohom milosť, a vo verši 11:

„...spytujúc, na ktorý a aký čas to oznamoval Duch Kristov, ktorý bol v nich a ktorý svedčil vopred o utrpeniach Kristových a o slávach za tým.“

Áno, Duch hovoril a oni skúmali, kedy a ako sa to stane a čo sa potom bude diať. Aj utrpenie nášho Pána bolo predpovedané a potom prichádza verš 12:

„...ktorým bolo zjavené, že nie sebe, ale nám slúžili...“

Nám tým slúžili! Proroci mali Božie poverenie. Zvestovali v mene Pánovom Slovo a my robíme dobre, ak berieme vážne prorocké Slovo,

ktoré svieti na tmavom mieste [2. Petra 1:19]. Ale až keď je nám zjavené, tak sa nám stane jasným svetlom, ktoré svieti v temnote.

Ešte raz verš 12: „...ktorým bolo zjavené, že nie sebe, ale nám *slúžili* tým, čo vám je teraz zvestované skrze mužov...“ Je vám zvestované skrze mužov! „...ktorí vám zvestovali evanjelium v moci Svätého Ducha, poslanom z neba, do čoho žiadajú si anjeli nazrieť.“ [podľa nem. prekladu]

Poznali sme súvislosť? Proroci predpovedali, čo sa malo stať, apoštoli ukazovali, ako sa to stalo a za akým účelom, a ani apoštoli ani proroci neslúžili sami sebe, ale dostali službu od Boha a proroci i apoštolovia slúžili Cirkvi. Všetko sa dialo, aby bola novozákonná Cirkev postavená na základe apoštolov a prorokov, kde je Ježiš Kristus základným kameňom.

V 1. Petra 1:13 stojí ďalej: „*Preto...*“ Preto! Pretože táto služba sa deje pre vás, ktorí teraz počúvate Božie Slovo – preto! *“Preto buďte duchovne pripravení k zdatnému kráčaniu vpred, buďte triezvi a dokonale sa nadejte len na milosť, ktorá vám je daná v zjavení Ježiša Krista.”* [podľa nem. prekladu]

„*Bôh zjavený v tele, ospravedlnený v Duchu, zjavený anjelom, kázaný pohanom, uverené mu na svete, hore vzatý v sláve...*“ [1. Timoteovi 3:16] a ktorý opäť príde.

Takže nielen proroci a apoštoli mali službu pre Cirkev, ale všetkým, ktorí počuli Slovo hodiny, je povedané: „*Preto buďte duchovne pripravení k zdatnému kráčaniu vpred, buďte triezvi a dokonale sa nadejte len na milosť, ktorá vám je daná v zjavení Ježiša Krista.*“

A potom k tomu ešte prichádza vážna myšlienka: „*Ako poslušné deti, neprispôsobujúc sa drevnejším v svojej nevedomosti žiadostiam, ale podľa toho Svätého, ktorý vás povolal, aj sami buďte svätí, v každom obcovaní. Pretože je napísané: Buďte svätí, lebo Ja som svätý!*“

So zvestovaním je teda spojené všetko: plné spasenie, záchrana duše, oslobodenie, posvätenie – všetko, čo nám Boh daroval, patrí ku zvestovaniu evanjelia a plnej spásy.

Potom je však nám, ktorí sme to počuli, adresované: „*Preto buďte duchovne pripravení k zdatnému kráčaniu vpred, buďte triezvi a dokonale sa nadejte len na milosť...*“

Bratia a sestry, jeden brat predtým vo svojej modlitbe povedal, že nie všetci, ktorí boli vyvolaní z Egypta, prišli do zaslúbenej zeme.

Čo sa tam však stalo? Aj na to sa musíme pozeráť späť. Novonarodená generácia neprežila obriezku a Jozua ju musel

vykonať. Musel vykonať obriezku, ktorú Boh prikázal Mojžišovi [Jozua 5:2]. Je to jednoducho práve poslušnosť, na ktorú Boh položil plné požehnanie. Preto Pavol píše: „...obriezku je obriezka srdca v duchu, nie v litere ... od Boha.“ [Rimanom 2:29] Tak to stojí aj v posledných veršoch listu Galatanom 6:15–16: „*Lebo v Kristu Ježišovi ani obriezka nič nevláda ani neobriezka, ale nové stvorenie.*“

Nové stvorenie! „*Takže ak je niekto v Kristovi, je novým stvorením; drevne pomínulo, hľa, všetko je nové.*“ [2. Korinťanom 5:17]

Potom vo verši 16: „*A na všetkých, ktorí budú chodiť podľa toho pravidla...*“ Na všetkých, ktorí putujú podľa tohoto Božieho pravidla! Na tých „...*nech príde pokoj a milosrdenstvo i na Izraela Božieho.*“ Všetci, ktorí skutočne putujú podľa tohoto Božieho pravidla, ktorí z milosti Boha prežili, ktorí posväcujú svoj život Pánovi, ktorí môžu činiť pokánie a prosiť o odpustenie za všetky prestúpenia. A ak na človeka príde Boží Duch, tak na mieste poznávame, čo pred Bohom nebolo správne, a prosíme Pána o odpustenie a to i dostaneme. A skrze odpustenie dostávame ospravedlnenie, totiž skrze vieru v dokonané dielo nášho milovaného Pána na kríži Golgoty. Takže nielen hovoriť o zvesti, ale od samého začiatku spájať Boží ľud s Bohom.

A tak ako začína správa Starého zákona stvorením – 1. Mojžišova 1:1: „*Na počiatku stvoril Bôh nebesia a zem.*“ – tak začína Boží začiatok s tebou a so mnou, skrze Božie stvorenie – znovuzrodenie. To je znovuzrodenie, to je naším začiatkom s Bohom, naším ustanovením do synovstva, ako je nám to zreteľne postavené pred oči v Galatským 4.

Takže v zhrnutí – tak ako povedal v prvom kázaní Peter: „*Čiňte pokánie, a nech sa pokrstí jeden každý z vás na meno Ježiša Krista...*“ [Skutky 2:38], aby ste tak odpustenie svojich hriechov potvrdili. Odpustenie je v krvi Baránka, ale v krste potvrdzujeme, že sme uverili podľa Slova nášho Pána: „*Ten, kto uverí a pokrstí sa, bude spasený...*“ [Marka 16:16] Je to jednoducho potvrdenie toho, že sme zmierenie a odpustenie vo viere prijali a uchopili.

Áno, a potom im to šlo ako bodnutie skrze srdce a pýtali sa: „*Čo máme činiť?*“ [Skutky 2:37]

Prosím, bratia a sestry, v prvom kázaní je spoločne zvestované pokánie, viera, krst a krst Duchom. Všetko v prvom kázaní pred 2 000 rokmi v Jeruzaleme pri vyliatí Svätého Ducha. Presne tak isto je to dnes: Pokánie, odpustenie, milosť a spása, krst a krst Duchom patria k tomu.

Povedzme to ešte raz: Boh daroval milosť, že posledná zvesť dosiahla končiny zeme. Boh bdel nad Svojím Slovom. A On berie tých najjednoduchších ľudí – to, čo nie je v tomto svete ničím.

Hovorím vám: Brat Branham sám o tom hovoril – jeho rodina bola veľmi opovrhovaná. O tom, čo činil jeho otec, vôbec nechcem hovoriť. Nebolo to víno, ktoré pil, ale likér. Ako to v dome vyzeralo, si viete predstaviť. A brat Branham povedal: „Nikto ma nechcel zdraviť, nikto so mnou nechcel nič mať.“ Čo pred svetom nebolo ničím, to si Boh vyvolil, aby niečo konal. Je to raz tak. A preto sme jednoducho vďační, že smieme všetku česť vzdávať Pánu a vieme, že On berie, koho chce, a koná, čo si predsavzal.

Že máme v tomto čase milosť mať priamu účasť na tom, čo Boh teraz koná, je neobyčajné. Nie je to moja ani tvoja zásluha, tak to Boh pred založením sveta predurčil. Keď v Matúšovi 23:34 povedal:

„...Ja posielam k vám prorokov a múdrych a učeních v zákone...“

Aj to povedal náš Pán. Nielen jedného, ale tu v ev. Matúša 23 si prečítajte oba verše. Najprv náš Pán učením Písma a farizejom v ôsmich veršoch vyčítal, povedal im, čo muselo byť povedané, a potom vo verši 34 stojí:

„Preto hľa, Ja posielam k vám prorokov a múdrych a učeních v zákone, a niektorých z nich zabijete a ukrižujete a niektorých z nich zbičujete vo svojich synagógach a budete ich prenasledovať z mesta do mesta...“

Od Boha poslaní muži – proroci, múdri alebo učení Písma – nie učení v Písme v tom zmysle ako títo učení Písma, ktorí dávali ďalej vlastné poznanie, ale tí, ktorí dostali svoje vzdelanie v škole Božieho kráľovstva. Preto Pán vo verši 37 ešte raz vyslovil napomenutie: *„Jeruzaleme, Jeruzaleme, ty, ktorý vraždíš prorokov a kameňuješ tých, ktorí sú kedy poslaní k tebe...“* Takže nielen prorokov, ale tých poslaných: *„...koľko ráz som chcel zhromaždiť tvoje deti, tak ako sliepka zhromažďuje svoje kuriatka pod svoje krídla, ale nechceli ste!“*

Bratia a sestry, nie aby som to vzťahoval na nejakého brata, či už na brata Branhama alebo na akéhokoľvek iného brata, ktorý má po celom svete podiel na zvestovaní, ale je to skutočne tak: *„Kto vás počúva, Mňa počúva...“*, *„Kto vás prijíma, Mňa prijíma...“* [Lukáš 10:16, Matúš 10:40]. Poslanie musí byť prijaté, inak sa naplní to, čo povedal Pavol v Skutkoch 13: *„Vidzte, vy pohŕdači, divte sa a zmiznite, lebo ja konám dielo za vašich dní...“* Boh koná dielo v našich dňoch,

prosím, neprechádzajte pohrdavo pomimo toho, ale buďte účastní toho, čo Boh koná.

A aj to musím už teraz zreteľne povedať – v 4. Mojžišovej 16 Boh Pán sám povedal: „...*títo mužovia popudzovali Pána pohrdajúc Ním.*“ [verš 30] Navonok opovrhovali Mojžišom a Áronom, ale v Božích očiach sa rúhali Bohu a opovrhovali Bohom, ktorý Mojžiša a Árona povolal a dosadil k účelu v spásnych dejinách. Nemáme do činenia s bratom Branhamom ani s bratom Frankom, ale s Bohom, so spásnym plánom a so zaslúbeniami... máme do činenia s poslednou Božou zvesťou, ktorá predíde návratu Krista.

Preto, bratia a sestry, verme zo srdca, a ako sme včera počuli: „*Ale vaše oči sú blahoslavené, že vidia, a vaše uši, že čujú.*“ Jedno evanjelium hovorí len o očiach a druhé aj o ušiach. Musíme niekedy čítať všetky 4 evanjeliá, aby sme mali skutočne úplnú informáciu. Áno.

Sme jednoducho vďační za zjavené Slovo, vďační za milosť, ktorú nám Boh daroval.

Ako som včera večer zmienil, ak Boh chce, tak teraz vo štvrtok začnem 24. cestu do Indie. Je to jedna z najväčších krajín na zemi – 4 000 km od jedného konca po druhý. Boh skutočne otvoril dvere a srdcia a oni prichádzajú zo široka-zďaleka, aby počuli Slovo Pánovo. Všetko nech je odovzdané Pánu. A keď bude vyvolaný aj ten posledný a počet sa naplní, tak zaznie Božia trúba, zaznie hlas archanjela, Pán sa vráti, mŕtvi v Kristu povstanú ako prví a živí v Kristu budú premenení a spoločne budeme vytrhnúť Jemu v ústrety.

Stretnutie s Pánom nenastane niekde v Arizone ani New Yorku, stretnutie s naším Pánom nebude na zemi, ale nastane v povetrí a my budeme stúpať Pánovi v ústrety.

Všetci, ktorí zvestujú, že Pán už prišiel, patria k tým, o ktorých Pán hovoril, že povedia: „*Hľa, tu je Kristus! alebo: Tu!*“ „*Neverte!*“ [Matúš 24:23] Neverte, pretože: „...*ako vychádza blesk od východu a ukazuje sa až na západ, tak bude aj príchod Syna človeka.*“ [Matúš 24:27] Taký bude príchod Pána. Zvesť predchádza Pánovmu návratu a za to sme vďační.

Všemohúci Boh požehnaj obzvlášť všetkých slúžiacich bratov vo všetkých národoch, jazykoch a národnostiach. Všemohúci Boh požehnaj všetkých, ktorí sa zaoberajú prekladmi. Požehnaj skutočne všetkých, ktorí majú na základe Matúša 24:45-47 podiel na rozdávaní Božieho pokrmu.

Dokážem si predstaviť, že existujú ľudia, ktorí nepočujú radi, keď hovorím o prežití, ktoré mi Boh daroval. Ja však podávam správu skutočne len o tom, čo Boh skutočne vykonal. Ešte nikdy som nerozprával žiadnu rozprávku, len som v Božej pravdivosti, ktorú mi Pán daroval, skladal svedectvo.

Aj to prežitie v Edmontone. Bol som úplne oblečený, načiahol som sa, aby som vzal Bibliu, a tak ako počujete môj hlas: „**Môj služobník, na základe ev. Matúša 24:45-47 som ťa určil k tomu, aby si rozdával pokrm.**“

To je tak pravda, ako že Boh žije. Preto prosím jednoducho o to, ak majú pre mňa tieto prežitia význam, prosím, znášajte to so mnou. Všetci Boží muži mali vo svojich službách nadprirodzené prežitia. Ak by som nadprirodzené prežitia nemal, mohol by som obstať vo všetkom, čo prepuklo? Nie. Vďaka buď Pánu, Boh je verný, Ježiš Kristus je ten istý na všetky veky a ja verím, že my všetci sme zo srdca vďační za to, čo Boh v našom čase učinil.

A to, čo som povedal naposledy, na záver opakujem: Verím, že všetci, ktorí sú vyvolení od založenia sveta a teraz prídu pod hlas zvestovania Slova, dostanú skrze Svätého Ducha zjavené to, čo je kázané a učené, a budú skutočne zavedení do celej Božej pravdy a my všetci prideme k jednote viery a poznania Božieho, a tak bude môcť nastať záver a mocné vyliatie Svätého Ducha, pri ktorom bude dané Božiemu ľudu – Cirkvi dvojnásobné znovunapravenie.

Boh nás všetkých požehnaj a buď s nami všetkými. Neskôr sa ešte spýtame na krst.

Boh Pán pozdvihni Svoju tvár nad nami všetkými, nad celým Svojím ľudom po celej zemi a požehnaj nás všetkých z bohatstva Svojej milosti v Ježišovom svätom mene.

Povstaňme. Prosím súrodencov, aby spievali pieseň v španielčine, sme predsa zhromaždení medzinárodne. Možno zaspieva sestra Giannina pieseň v taliančine. Kým prichádzajú, zaspievame chórus *Taký aký som, tak to musí byť.*

Taký aký som, tak to musí byť, nie moja sila, len Ty sám.

Tvoja krv ma obmýva od hriechu do čista,

Ó, Boží Baránok, idem, idem...

Ak by boli hriechy červené ako krv, majú byť biele ako sneh.

A ak červené ako šarlát, majú byť ako vlna.

Počujte hlas, ktorý pozýva: „Ó, obráťte sa k Bohu!“

pretože je plný milosrdenstva, Jeho vernosť je veľká.

Počujte hlas, ktorý pozýva: „Ó, obráťte sa k Bohu!“

On odpúšťa prestúpenia a nespomína viac na hriech.

Príďte k Nemu vy, ktorí ste unavení, pretože u Neho je odpočinutie.

On odpúšťa prestúpenia a na hriech viac nespomína.

Chcel by som využiť príležitosť, aby som pozdraviť obzvlášť návštevu z Poľska a dal im aj pozdravy na cestu. Pán vám požehnaj. Boli medzi nimi aj mladiství. Nech Boh z bohatstva Svojej milosti požehná.

Skloňme svoje hlavy, aby sme Pánovi ďakovali, a ako sme počuli v piesni: „Ak by boli hriechy červené ako krv, majú byť biele ako sneh.“

Čo brat Branham nástojčivo zdôrazňoval: Prapôvodný hriech je nevier. Neviera! V momente, keď mohol Satan Eve spochybníť to, čo Boh povedal Adamovi, a ona ho počúvala, bolo neskoro.

Brat Branham povedal, že stačilo pridať jedno slovo a to úplne obrátilo zmysel a prinieslo smrť.

Bratia a sestry, viera v každé zasľúbenie, viera, ktorú nám Boh z milosti daroval je jednoducho veľmi dôležitá.

Aj to musíme stále znova opakovať: Ak hovoríme o zapečatení Svätým Duchom, tak musíme raz a navždy pochopiť, že Boh nemôže zapečatiť žiadny blud. Len tam, kde bolo siate čisté Božie semeno Slova, len tam – v tých v pravde vyvolených, ktorí nie sú žiadnym zmiešaním, ale originálnym semenom Božieho Slova – len tam môže nastať zapečatenie Svätým Duchom. Tam, kde Svätý Duch zjavil v krvi vykúpenom zástupe Slovo pravdy! Prijmite to a berte to vážne a nepristupujte na žiadne kompromisy. Pán oddeľuje Svoj ľud a hovorí: „**Nedotýkajte sa ničoho nečistého a potom vás prijem!**“ [2. Korinťanom 6:17] a vy budete mojimi bratmi a mojimi sestrami a Ja budem vaším Bohom a Pánom.

V čase, keď máme hlavy sklonené v modlitbe, dovoľte mi pýtať sa, či máme mimoriadne priania, ktoré môžeme spoločne priniesť Pánu. Každé zhromaždenie je predsa na to, aby nám Pán pomohol – aby všetci, ktorí majú núdzu, ich nechali tu, dôverovali Pánu a nevracali sa s nimi domov, ale prežili stretnutie s Pánom a zo srdca verili. Aj to vidíme v Písme potvrdené: Všetci, ktorí prišli k Pánu, kdekoľvek mal zhromaždenia... On nikoho neposlal preč, všetci boli zachránení a uzdravení a On je dnes ten istý. Verte a prežite to, čo nám Pán z milosti daroval.

Koľkých môžeme priniesť Pánu v modlitbe? Všade, všade sú bratia a sestry.

Veľký Bože, vzdávame Ti vďaku za každé Slovo, za každú myšlienku, ktorá bola vyjadrená, a ďakujeme Ti za Tvoje milostivé navštívenie, učiň ho tak, aby sme ho cítili a prežili. Učiň viditeľné v našom strede, že si prítomný, žeby boli poviazaní oslobodení, stratení boli zachránení, chorí uzdravení a že by sme my všetci dostali zjavenie skrze Tvojho Svätého Ducha. Milovaný Pane, ďakujem Ti za zvesť hodiny, za zaslúbenia a za všetkých bratov a sestry vo všetkých národoch a jazykoch. Ty si vyvolal, Ty si odpustil, Ty si daroval zjavenie. Ďakujeme Ti zo srdca aj za každé Slovo, ktoré sme mohli dnes čítať a preberať.

Tebe, všemohúcemu Bohu, vzdávame vďaku za všetko v Ježišovom svätom mene. Haleluja. Amen.

Teraz ešte zaspievame chórus, a ak máme takých, ktorí sa chcú nechať pokrstiť, nech prídu dopredu.

Ó, je to Ježiš, ó, je to Ježiš, len sám,

Dotkol som sa Jeho rúcha a Jeho krv ma obmyla.

Ty si svoj život posvätil Pánovi a chcel by si uzavrieť zmluvu dobrého svedomia a na základe Rimanom 6:3 byť s Kristom pochovaný v Jeho smrť a skrze Božiu moc povstať k novému životu.

Milovaný Pane, ďakujem Ti za nášho milovaného brata. Požehnaj ho, požehnaj ho a buď s ním. Všetko kladieme do Tvojich rúk. Nech je celý jeho život posvätený Tebe na všetky veky a večnosť. Haleluja. Amen.

Prosím, aby prišli ešte niektorí bratia, aby ďakovali.

Toto je deň, toto je deň, ktorý učinil Pán.

Buďme radostní a vďační, nechajme Slovo a Ducha vojsť dnu.

Toto je deň, toto je deň, ktorý učinil Pán.

Kto chce ešte prísť dopredu, nech príde. Budeme sa ešte modliť za všetkých, ktorí majú modlitebné priania. Niekedy pomáha, ak sa človek rozhodne a príde dopredu. Pán predsa povedal: „Každého tedy, kto Mňa vyzná pred ľuďmi, vyznám i Ja pred Svojím Otcem, ktorý je v nebesiach.“ [Matúš 10:32] Takže je jednoducho správne, ak počujeme volanie, nasledujeme mu, prichádzame k Pánovi a naše životy mu plne a cele zveríme a povieme: Pane, tu som!

Verím, že sme všetci poznali, že toto je posledné volanie, že sú to posledné okamihy. Nemáme viac do činenia s desiatkami rokov, došli

sme na koniec času milosti. Deň a hodinu vie len Pán, ale my sme poznali čas, v ktorom žijeme, a zvesť, ktorú nám Boh poslal. Odpovedali sme na ňu „Áno!“. Vy všetci, ktorí sa teraz posväťte Pánu, prijmite to: Vaša vina je odpustená tak iste, ako Boží Baránok zomrel na kríži Golgoty a zvolal: „*Je dokonané!*“ [Ján 19:30] Dĺžny úpis je roztrhaný a vy ste slobodní! [Kološanom 2:14] Ste slobodní! „...*keď vás Syn vyslobodí, budete skutočne slobodní.*“ [Ján 8:36] Verte tomu! Toto je deň, ktorý Pán učinil! Nevieme, či príde ešte ďalší deň, ktorý bude ako tento, v ktorom vás Slovo oslovilo a vy ste prišli ku Pánu. Zaspievame teraz ešte raz *Tak jakýž jsem*. Bratia a sestry, to spievame, ale prosím, myslite pri tom hneď na to: Taký, aký som, prichádzam, ale neodchádzam taký, aký som prišiel. Taký len prichádzam! Taký len prichádzam! Neodchádzam však taký, aký som prišiel, pretože som prišiel k Pánovi, On ma prijal a odpustil mi. Taký, aký som prichádzam, ale potom idem taký, akého Pán zo mňa učinil! Amen? Amen!

[modlitby bratov]

Prosím, prijmite so sebou Slovo Pánovo, zaznelo volanie: „*Podťe ku Mne všetci, ktorí pracujete a ste obtiažení, a Ja vám dám odpočinutie. Vezmite Moje jarmo na seba a učte sa odo Mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom, a nájdete odpočinutie svojim dušiam...*“ [Matúš 11:28]

„*Tak tedy ešte je odpočinutie pre Boží ľud.*“ [Židom 4:9]

Odpočinutie vo viere v dokonané dielo na kríži Golgoty.

Všetkým, ktorí sú pripojení z celého sveta, prajeme Božie požehnanie. Všetkých bratov, ktorí sú tu z rôznych krajín, prosíme, aby vzali so sebou pozdravy. Sme tu zhromaždení z celej Európy a mnohých ďalších krajín.

Ako som povedal včera: Sme tu na jednom mieste zhromaždení v toľkých jazykoch, aby bolo slúžené v mnohých rečiach Božiemu ľudu po celej zemi a posledná zvesť bola zvestovaná všetkým národom. To je naplnenie biblického prorocstva! To je naplnenie ev. Matúša 24:14:

„*A toto evanjelium kráľovstva bude hlásané po celom svete na svedectvo všetkým národom, a vtedy príde koniec.*“

[modlitba]

*Tam bude len nádhera, tam bude len nádhera,
keď slobodný od bolestí uvidím Jeho tvár.*

A to sa už čoskoro stane. Nášmu Pánu a Bohu buď česť. Ak sú tu ešte niektorí, ktorí ešte neboli pokrstení, máte príležitosť teraz po bohoslužbe nechať sa pokrstiť.

Myslite na mňa vo svojich modlitbách – mala by to byť jedna z najťažších ciest, ale dôverujeme Pánu, že daruje silu a milosť, aby Slovo ešte bolo zvestované.

Buďte požehnaní požehnaním všemohúceho Boha a Pán, náš Boh pozdvihni Svoju tvár nad nami všetkými.

Nech nám On dá Svoj pokoj a je s nami, až kým sa znovu nevidíme alebo neprejdeme od viery k realite.

Ešte jedna prosba, ktorá k tomu patrí. Nech sa všetci, ktorí by chceli prichádzať počas prvého víkendu, včas prihlasujú. Máme obmedzené možnosti, čo sa týka ubytovania, ale sme pripravení objednať hotelové izby. Prosíme však zo srdca o to, aby ste sa včas dopredu prihlásili, aby mohlo byť všetko dobre naplánované a všetci boli spokojní. Boh Pán buď s nami. Amen.

[modlitba]

Dnes sme si všetci priniesli dostatok trpezlivosti. Viete, na čo som musel myslieť, keď brat Gebernyck vydal svedectvo? V roku 1958 brat Branham povedal: „Keď bude Nemecko opäť zjednotené, tak sa otvoria dvere pre východ a nastane vyvolanie.“ Keď potom myslím na to, že rozdelenie na zóny prebehlo po vojne, ale budovanie múru prebehlo v roku 1961, keď bolo rozdelenie dokončené. A Boží muž už v roku 1958 hovorí o tom, čo sa stane v roku 1989, že všetci z celého východu budú môcť prísť. Z Karagandy a odvšadiaľ... Ach, Pán je verný! Pán je verný! Prežili sme Jeho prítomnosť a sme na vlastné oči a uši svedkovia toho, čo Boh v našom čase vykonal.

Vezmite so sebou pozdravy do Kanady, USA a do všetkých miest a krajín. Ak Boh chce, až do budúceho stretnutia.

Haleluja budiž chválen. Haleluja, Amen.

Haleluja budiž chválen. Pane, teraz nás požehnaj.

Amen.